

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi eläinsuojelulain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan eläinsuojelulakiin tehtäväksi ne muutokset, jotka ovat tarpeen Suomen liittymiseksi Euroopan neuvoston niihin eläinsuojelusopimuksiin, joissa Suomi ei vielä ole sopijaosapuolena.

Eläinsuojelulakia ehdotetaan tarkennettavaksi siten, että asetuksella voitaisiin antaa tarkempia säännöksiä eläimen säilytyspaikalle ja pitämiselle asetettavista eläinsuojeluväitelmistä. Maa- ja metsätalousministeriö voisi antaa niistä lisäksi vielä yksityiskohtaisempia määräyksiä.

Eläinsuojelulakiin ehdotetaan lisättäväksi säännös, jonka mukaan asetuksella voitaisiin

antaa tarkempia säännöksiä siitä, mitä on pidettävä tarpeettoman tuskan ja kivun tuottamisena eläimelle sekä tarkemmat säännökset eläimen lopettamisesta ja teurastamisesta.

Luonnonvaraisen nisäkkään ottaminen turkistarhassa pidettäväksi ja koiran hännän tyypistäminen ehdotetaan kiellettäväksi.

Koirien, kissojen ja muiden seura- tai harastuseläinten kasvattamista, kaupan pitämistä ja muuta niihin kohdistuvaa vastaavaa toimintaa koskevaa ilmoitusvelvollisuutta ehdotetaan laajennettavaksi ja täsmennettäväksi.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1991 alusta.

PERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset

1.1. Tausta

Eläinsuojelulaki (91/71) tuli voimaan vuonna 1971. Sitä on tämän jälkeen muutettu kahdesti. Ensimmäisen kerran eläinsuojelulakia muutettiin vuonna 1985, jolloin lakiin tehtiin useita muutoksia eläinsuojeluvalvonnan tehostamiseksi. Toisen kerran eläinsuojelulakia on muutettu vuonna 1988, jolloin siihen tehtiin pakkokeinolain (450/87) säätämisen vaatimat muutokset.

Eläinsuojelulaki on sen säätämisen jälkeen eläinsuojelun alalla tapahtuneen kehityksen ja eläinsuojelua koskevien arvostusten muuttumisen vuoksi vanhentunut. Laki on varsin yleis-

piirteinen ja näin ollen tulkinnanvarainen. Tämä on vaikeuttanut käytännön eläinsuojeluvalvontaa. Kun eläintä kohdellaan lain säännösten vastaisesti laki ei riittävästi mahdollista kunkin yksittäistapauksen erityisluonteen huomioon ottamista. Maa- ja metsätalousministeriö tulee syksyn 1990 aikana asettamaan toimikunnan valmistelemaan eläinsuojelulain kokonaisuudistusta.

Eläinsuojelulain kokonaisuudistuksen voidaan kuitenkin arvioida vievän pitkähkön ajan ja lain osittainen muuttaminen on tarpeen jo tätä ennen muun muassa sen vuoksi, että Suomi voisi liittyä Euroopan neuvoston teuraseläinten, tuotantoeläinten ja lemmikkieläinten suojelemista koskeviin eurooppalaisiin yleissopimuksiin.

Eläinsuojelulain osittainen muuttaminen ennen sen kokonaisuudistusta on tarpeen myös siksi, että eläinsuojelulaisissa ei ole yksilöityä valtuutussäännöstä lakia alemman asteisten säännösten ja määräysten antamiseen. Valtion hallintoviranomaisten norminannon uudistamisesta 9 päivänä lokakuuta 1986 ja 22 päivänä syyskuuta 1988 annettujen valtioneuvoston periaatepäätösten mukaan valtioneuvoston ulkopuolelle kohdistuvien määräysten on perustuttava mahdollisimman täsmälliseen asianomaisessa säädöksessä annettuun valtuutukseen. Pääsääntönä on, että valtuutuksen on sisällyttävä lakiin. Delegoitua lainsäädäntövaltaa ei tule siirtää edelleen, ellei laissa ole tähän nimenomaista valtuutusta. Eläinsuojelulakia tarkentavia alemman asteisia säännöksiä ja määräyksiä tulisi voida antaa muun muassa eläinten säilytyspaikoista, hoidosta, ruokinnasta ja muusta pitämisestä.

1.2. Eläimen säilytyspaikka ja pitäminen

Eläinsuojelulain säännökset eläimen säilytyspaikalle ja pitämiseksi asetettavista vaatimuksista ovat varsin yleisluonteiset. Lain 1 §:n mukaan eläintä on kohdeltava hyvin, niin ettei sille tuoteta tarpeetonta kärsimystä. Eläimen säilytyspaikan tulee olla riittävän tilava, suojaava, valoisa ja puhdas sekä muutoinkin tarkoituksenmukainen. Eläimen on annettava kunnolla levätä. Eläinsuojeluasetus (333/71) sisältää lisäksi joitain eläimen säilytyspaikkaa ja ruokintaa koskevia säännöksiä, mutta myös ne ovat yleisluonteiset. Asetuksessa on säännökset myös koiran kytkettynä pitämisestä.

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut määräykset kanojen häkkihoidolle (789/79) ja turkiseläintarhaukselle (757/85) asetettavista eläinsuojeluvaatimuksista ja päätöksellään (31/87) kieltänyt porsaiden kerroskasvatuksen.

Eläinsuojeluasetus on annettu eläinsuojelulain 17 §:n nojalla. Pykälän mukaan tarkemmat määräykset lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella. Edellä mainitut maa- ja metsätalousministeriön päätökset on puolestaan annettu eläinsuojeluasetuksen 13 §:n nojalla, jonka mukaan tarkemmat ohjeet ja määräykset asetuksen täytäntöönpanosta antaa tarvittaessa maa- ja metsätalousministeriö.

Koska edellä mainitut valtioneuvoston periaatepäätökset edellyttävät yksilöityä valtuutusta siihen, että eläimen säilytyspaikasta ja pitä-

misestä voitaisiin säätää tarkemmin asetuksella ja määrätä maa- ja metsätalousministeriön päätöksellä, tulisi eläinsuojelulakiin lisätä tähän oikeuttava säännös.

Suomi on liittynyt kahteen Euroopan neuvoston eläinsuojelusopimukseen. Nämä ovat eurooppalainen yleissopimus eläinten suojelemiseksi kansainvälisten kuljetusten aikana sekä eurooppalainen yleissopimus kokeellisiin ja muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien selkärankaisten eläinten suojelemista. Jotta Suomi voisi liittyä Euroopan neuvoston muihinkin eläinsuojelua koskeviin yleissopimuksiin, nimittäin eurooppalaiseen yleissopimukseen teuraseläinten suojelemiseksi (European Convention for the Protection of Animals for Slaughter), eurooppalaiseen yleissopimukseen lemmikkieläinten suojelemiseksi (European Convention for the Protection of Pet Animals) ja eurooppalaiseen yleissopimukseen tuotantoeläinten suojelemiseksi (European Convention for the Protection of Animals Kept for Farming Purposes) tulisi eläinten säilytystiloista, hoidosta, ruokinnasta ja muusta pitämisestä voida antaa nykyistä yksityiskohtaisempia säännöksiä ja määräyksiä.

Teuraseläinten suojelemista koskevaan sopimukseen on liittynyt 10 Euroopan valtiota, näiden joukossa Ruotsi, Norja ja Tanska. Tuotantoeläinten suojelemista koskevaan sopimukseen on puolestaan liittynyt 17 Euroopan valtiota, näiden joukossa muut pohjoismaat, ja Euroopan Yhteisö (EY). Lemmikkieläinten suojelemista koskevan sopimuksen ovat tällä hetkellä ratifioineet Ruotsi ja Norja. Erityisesti tuotantoeläinten suojelua koskevaan sopimukseen liittyminen olisi Suomen kannalta tärkeää, jotta Suomen karjalouden ja turkiseläinkasvatuksen voitaisiin osoittaa täyttävän eurooppalaiset vaatimukset. Tällä saattaa olla vaikutusta eläinkunnasta saatavien tuotteiden vientimahdollisuuksiin.

Edellä esitetyn vuoksi ehdotetaan, että eläinsuojelulain 1 §:n 2 momenttiin lisättäisiin säännös siitä, että eläinsuojelulakia tarkemmat säännökset eläimen säilytyspaikalle, hoidolle, ruokinnalle ja muulle pitämiseksi asetettavista eläinsuojeluvaatimuksista voitaisiin antaa asetuksella. Asetuksella tulisi lisäksi voida säätää, että maa- ja metsätalousministeriö voisi antaa niistä tarkempia määräyksiä, sillä esimerkiksi eläintarhaeläinten osalta niiden säilytystiloille ja pitämiseksi asetettavien vaatimusten tulee olla siinä määrin yksityiskohtaisia, ettei niiden

antaminen asetustasolla ole tarkoituksenmukaista.

Tarkoituksena on, että edellä mainitun valtuutuksen nojalla annettavat, eläimen säilytyspaikalle, hoidolle, ruokinnalle ja muulle pitämiseen asetettavia eläinsuojeluvaatimuksia koskevat säännökset ja määräykset vastaisivat sisällöltään Euroopan neuvoston edellä mainittujen yleissopimusten ja niihin liittyvien suositusten vaatimuksia. Tuotantoeläinten säilytyspaikalle tämän mukaan asetettavaksi tulevat vaatimukset vastaavat Suomessa jo nyt asianmukaisessa eläintenpidossa noudatettavaa tasoa.

Eläimen hoidosta annettavat säännökset koskisivat esimerkiksi eläimen säilytyspaikan puhtaanapitoa ja eläimen valvontaa. Eläimen ruokinnasta annettavat säännökset koskisivat lähinnä sitä, kuinka usein eläintä vähintään on ruokittava ja juotettava ja millaiset vähimmäisvaatimukset sille annettavan rehun ja veden on täytettävä. Eläimen muusta pitämisestä annettavat säännökset koskisivat puolestaan esimerkiksi eläimen kytkemistä.

1.3. Eläinsuojelulain 2 §:n tarkentaminen

Eläinsuojelulain 2 §:n mukaan tarpeeton kivun ja tuskan tuottaminen eläimelle on kielletty. Pykälän mukaan eläimen lopettaminen on suoritettava mahdollisimman nopeasti ja kivuttomasti. Eläinsuojeluasetuksessa on annettu tarkemmat säännökset siitä, mitä on pidettävä tarpeettoman kivun ja tuskan tuottamisena eläimelle. Asetuksessa on myös tarkempia säännöksiä eläimen lopettamisesta ja teurastamisesta. Koska edellä mainitut valtioneuvoston periaatepäätökset edellyttävät yksilöityä valtuutusta siihen, että edellä mainituista seikoista voitaisiin säätää tarkemmin asetuksella ehdotetaan, että lain 2 §:ään lisättäisiin tähän valtuuttava uusi 3 momentti. Tämä on tarpeen myös Suomen liittymiseksi Euroopan neuvoston teuraseläinten suojelua koskevaan yleissopimukseen.

Lisäksi ehdotetaan, että asetuksella voitaisiin säätää, että maa- ja metsätalousministeriö voisi antaa tarkempia määräyksiä eläimen lopettamisesta ja teurastamisesta. Tämä olisi tarpeen siksi, että varsinkin tainnutus- ja teurastusmenetelmistä tulisi voida antaa varsin teknillisiä ja yksityiskohtaisia määräyksiä.

1.4. Kielto luonnonvaraisen eläimen ottamiseen turkistarhassa tarhattavaksi

Eläinsuojelulain 3 §:n 1 momentissa kielletään luonnonvaraisen nisäkkään tai linnun ottamisen elätettäväksi, ellei kysymyksessä ole eläimen pyydystäminen eläintarhassa pidettäväksi, eläimen tarhaaminen riistanhoidollisessa tai turkistaloudellisessa tarkoituksessa, eläimelle tilapäisesti annettava sairaanhoito tai muu hyväksyttävä tilapäinen tarve tai tieteellinen tutkimustyö.

Mahdollisuus luonnonvaraisen eläimen ottamiseen tarhattavaksi turkistarhassa on nykyisin menettänyt merkityksensä. Turkiseläinkannat ja eläinten jalostaminen ovat muodostuneet sellaisiksi, ettei luonnosta pyydytetyjen eläinten ottaminen turkistarhassa tarhattavaksi ole enää tarpeellista eikä eläinsuojelullisesti tarkoituksenmukaista. Turkiseläimiä jalostettaessa pyritään jalostamaan esimerkiksi eläimiä, joilla on tietyn värinen tai laatuinen turkki. Luonnonvaraisen perimäaineksen sekoittaminen näin jalostettuun geeniainekseen ei ole tarkoituksenmukaista. Luonnonvaraiseen elämään tottuneiden eläinten pitämistä turkistarhauksessa käytettävissä häkeissä ei myöskään enää nykyään voida pitää eläinsuojelullisesti hyväksyttävänä. Lisäksi eläintautisyyt, varsinkin rai-votaudin tulo Suomeen, ovat käytännössä tehneet mahdottomaksi luonnonvaraisten eläinten ottamisen tarhattavaksi turkistarhassa.

Kuten edellä kohdassa 1.2. on mainittu, Suomen on tarkoitus liittyä Euroopan neuvoston eurooppalaiseen yleissopimukseen tuotantoeläinten suojelemiseksi. Yleissopimukseen liittyen on valmisteilla turkiseläinten pitämistä koskevat suositukset. Suositukset tulevat kiel-tämään luonnonvaraisten eläinten ottamisen turkistarhassa tarhattaviksi.

Edellä esitetyn vuoksi luonnonvaraisen eläimen ottaminen tarhattavaksi turkistaloudellisessa tarkoituksessa ehdotetaan kiellettäväksi ja tätä koskeva muutos tehtäväksi lain 3 §:n 1 momenttiin.

1.5. Koiran hännän typistyskielto

Eläinsuojelulain 8 §:n 1 momentin mukaan saadaan leikkaus tai muu siihen verrattava kipua aiheuttava toimenpide suorittaa eläimelle vain, jos se eläimen sairauden, sen käyttötarkoituksen taikka tärkeiden taloudellisten syi-

den vuoksi on tarpeellista. Lain 8 §:n 3 momentin mukaan koiran korvien työstäminen ja muu yksinomaan eläimen ulkonäön muuttamista tarkoittava leikkaus on kielletty. Lain 8 §:n 4 momentti on tästä poiketen sallinut koiran hännän työstämisen. Mikäli koira on yhdeksää vuorokautta nuorempi, saa tämän leikkauksen suorittaa muukin kuin eläinlääkäri.

Kuten edellä on mainittu on Suomen tarkoitus liittyä Euroopan neuvoston eurooppalaiseen yleissopimukseen lemmikkieläinten suojelemiseksi. Yleissopimuksen mukaan yksinomaan eläimen ulkonäön muuttamista koskeva leikkaus on kielletty. Kielto koskee erityisesti hännän ja korvien työstämistä, äänijänteiden käsittelyä sekä kynsien ja hampaiden poistamista. Suomessa nämä toimenpiteet ovat eläinsuojelulain mukaan, koiran hännän työstämistä lukuunottamatta, jo kiellettyjä. Jotta Suomi voisi liittyä yleissopimukseen ilman hännän työstämistä koskevaan sopimuskohtaan tehtävää varauksia, ehdotetaan lain 8 §:n 3 momenttia muutettavaksi ja 4 momentti kumottavaksi siten, että myös koiran hännän työstäminen kiellettäisiin. Koiran hännän työstämiskielto on voimassa esimerkiksi Ruotsissa ja Norjassa. Tanska ja Iso-Britannia ovat valmistelemaan eläinsuojelulainsäädäntönsä muuttamista koiran hännän työstämisen kieltämiseksi.

Myös Suomen eläinsuojelulaki lähtee siltä eettiseltä kannalta, ettei eläintä tule leikata pelkästään sen ulkonäön muuttamiseksi. Koiran hännän työstäminen on ollut tästä yleissäännöstä poiketen sallittua. Koiran hännän työstämisen tarkoituksena on kuitenkin vain eläimen ulkonäön muuttaminen. Ehdotuksen mukaisen lainmuutoksen jälkeen olisi edelleen sallittua hännän leikkaaminen eläinlääketieteellisistä syistä.

1.6. Eläinsuojelulain 10 §:n mukainen ilmoitusvelvollisuus

Eläinsuojelulain 10 §:n mukaan ammattimaisesta koirien, kissojen ja muiden seura- tai harrastuseläinten kaupan pitämisestä, välittämisestä, vuokraamisesta ja kasvattamisesta sekä säilytettäväksi, hoidettavaksi, valmennettavaksi tai koulutettavaksi ottamisesta samoin kuin opetuksen antamisesta mainittujen eläinten käytössä ja käsittelyssä on ennen toimin-

nan aloittamista tehtävä ilmoitus lääninhallitukselle. Ilmoitusvelvollisuus on säädetty helppottamaan eläinsuojeluvalvontaa. Ilmoitus on säädetty tehtäväksi nimenomaan lääninhallitukselle siitä syystä, että eläinsuojeluvalvontaa ei eläinsuojelulaissa ole säädetty kunnan tehtäväksi, vaan se kuuluu kunnalliseläinlääkärille, terveystarkastajille ja poliisille.

Eläinsuojelulaissa ei ole tarkemmin määritellyt sitä, minkä laajuista 10 §:n mukaista toimintaa on pidettävä ammattimaisena. Tämä on aiheuttanut vaikeuksia ja epäyhtenäisyyttä lain soveltamisessa. Ammattimaisuuden käsite tulisi tämän vuoksi määritellä tarkemmin.

Eläinsuojeluvalvonnan kannalta olisi lisäksi tarpeen, että ilmoitus tulisi tehdä myös sellaisesta 10 §:n mukaisesta toiminnasta, joka ei vielä olisi ammattimaista, mutta jota harjoitettaisiin muutoin laajassa mitassa.

Lain 10 §:ää ehdotetaan näin muutettavaksi. Lisäksi ehdotetaan 10 §:ään otettavaksi uusi 2 momentti, jonka mukaan asetuksella voitaisiin säätää siitä, minkälaista toimintaa on pidettävä ammattimaisena tai muutoin laajassa mitassa tapahtuvana.

Määriteltäessä tarkemmin sitä, minkä laajuista toimintaa ilmoitusvelvollisuus koskisi, tulisi ottaa huomioon erilaisten seura- ja harrastuseläinryhmien eläinsuojelullisen valvonnan tarve niiden toimintojen laadun ja yksiköiden eläinmäärien pohjalta tarkasteltuna.

Asetuksella voitaisiin säätää esimerkiksi siitä, kuinka monen koiran tai kissan hoitolasta tai kuinka monen hevosen ravitallista tai ratsastuskoulusta tulisi tehdä mainittu ilmoitus.

2. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Esityksellä ei ole vaikutuksia julkiseen talouteen.

Esityksellä ei arvioida olevan yksittäisiä poikkeuksia lukuunottamatta vaikutuksia yksityiseen talouteen, sillä eläinten säilytyspaikoille ja muulle pitämiseksi asetettaviksi tulevat vaatimukset tulisivat olemaan sellaiset, että ne vastaavat Suomessa jo nyt asianmukaisessa eläintenpidossa noudatettavaa tasoa.

3. Valmisteluvaiheet

Esitys on valmisteltu virkamiestyönä maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosastolla. Sen pohjana on käytetty maa- ja metsätalousministeriössä keväällä 1990 eläinsuojelulain muuttamisesta laadittua esitysluonnosta ja siitä saatuja lausuntoja. Kyseinen esitysluonnos ei johtanut jatkotoimenpiteisiin lähinnä sen vuoksi, että esitysluonnokseen sisältynyt mahdollisuus luonnonvaraisen eläimen ottamisesta tarhattavaksi lihantuotannollisessa tarkoituksessa aiheutti runsaasti vastustusta.

Esityksestä on pyydetty lausunto niiltä viranomaisilta ja järjestöiltä, joiden toimialaa asia koskee tai joiden oletettiin muutoin olevan asiasta kiinnostuneita.

Lausunnon antoivat sisäasiainministeriö, maatilahallitus, eläinlääketieteellinen korkeakoulu, Suomen Eläinlääkäriliitto r.y., Maataloustuottajain Keskusliitto r.y., Metsästäjien Keskusjärjestö r.y., Suomen Kennelliitto r.y., Suomen Ratsastajain liitto r.y., Suomen Hippos r.y., Suomen Rotukissayhdistysten Keskusliitto r.y., Suomen eläinsuojeluyhdistys r.y., Valtakunnallinen eläinsuojeluliitto r.y., Vihreä Risti r.y. ja Koe-eläinten Suojelu r.y.

Esitysluonnoksen johdosta on kuultu myös eläinsuojeluneuvottelukuntaa.

Esityksessä ehdotettua säännöstä siitä, että eläinten säilytyspaikalle, hoidolle, ruokinnalle ja muulle pitämiselle asetettavista eläinsuojeluvaatimuksista voitaisiin antaa tarkempia säännöksiä asetuksella ja maa- ja metsätalousministeriön päätöksellä, ovat siihen kantaa ottaneet lausunnonantajat, Maataloustuottajain Keskusliittoa lukuunottamatta, pitäneet hyväksyttävänä. Maataloustuottajain Keskusliitto on katsonut, että säännös tarvitsisi tarkempaa valmistelua. Lisäksi Maataloustuottajain Keskusliiton mielestä tulisi harkita, onko kyseistä säännöstä lainkaan tarpeellista ottaa eläinsuojelulakiin.

Esitykseen sisältyvää kieltoa ottaa luonnonvarainen eläin tarhattavaksi turkistaloudellisessa tarkoituksessa on vastustanut Metsästäjien Keskusjärjestö ja puoltanut maatilahallitus, eläinlääketieteellinen korkeakoulu ja eläinsuojelujärjestöt. Vastaava ehdotus sisältyi keväällä 1990 valmisteltuun aikaisempaan luonnokseen

eläinsuojelulain muutosesitykseksi. Tuolloin asiasta antoi puoltavan lausunnon lisäksi Valtion eläinlääketieteellinen laitos. Ehdotusta vastusti tuolloin lisäksi Suomen Turkiseläin-kasvattajain Liitto r.y. Maataloustuottajain Keskusliitto on katsonut, että keväällä 1990 valmisteltuun esitysluonnokseen sisältynyt mahdollisuus luonnonvaraisen eläimen ottamiseen tarhattavaksi lihantuotannollisessa tarkoituksessa tulisi sisällyttää myös tähän esitykseen. Myös maatilahallitus on lausunnossaan katsonut, että eläinsuojelulakia tulisi tältä osin tarkentaa.

Ehdotettua koiran hännän tyvistämistä koskevaa kieltoa ovat lausunnoissaan puoltaneet eläinlääketieteellinen korkeakoulu, Suomen Eläinlääkäriliitto ja eläinsuojelujärjestöt. Ehdotettua kieltoa ovat vastustaneet Metsästäjien Keskusjärjestö ja Suomen Kennelliitto.

Ehdotettua lain 10 §:n mukaisen ilmoitusvelvollisuuden tarkentamista ovat asiaan kantaa ottaneet lausunnonantajat pitäneet tarpeellisena. Sisäasiainministeriö on lausunnossaan katsonut, että ilmoitus tulisi lääninhallituksen sijasta tehdä kunnallisena eläinsuojeluviranomaisena toimivalle eläinlääkärille.

4. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan vuoden 1991 alusta.

Maa- ja metsätalousministeriön päätökset kanojen häkkihoidolle ja turkiseläintarhaukselle asetettavista eläinsuojeluvaatimuksista ja porsaiden kerroskasvatuksesta pysyisivät edelleen voimassa siksi kunnes lain 1 §:n 2 momentissa tarkoitettu asetus ja siihen liittyvät maa- ja metsätalousministeriön määräykset annetaan.

Lain voimaantulosäännöksen 4 momenttiin ehdotetaan otettavaksi siirtymäsäännökset riittävän ajan varaamiseksi niille, jotka lain voimaan tullessa harjoittavat toimintaa, jonka harjoittamisesta on lainmuutoksen voimaan tultua tehtävä ilmoitus.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

L a k i

eläinsuojelulain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 27 päivänä tammikuuta 1971 annetun eläinsuojelulain (91/71) 8 §:n 4 momentti, *muutetaan* 1 §:n 2 momentti, 3 §:n 1 momentti, 8 §:n 3 momentti ja 10 §, sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 1 momentti ja 10 § 30 päivänä syyskuuta 1985 annetussa laissa (777/85), sekä *lisätään* 2 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

1 §

Eläimen säilytyspaikan tulee olla riittävän tilava, suojaava, valoisa ja puhdas sekä muutoinkin tarkoituksenmukainen. Eläimen on annettava kunnolla levätä. Asetuksella voidaan antaa tarkemmat säännökset eläimen säilytyspaikalle, hoidolle, ruokinnalle ja muulle pitämiseksi asetettavista eläinsuojeluvaatimuksista. Asetuksella voidaan myös säätää, että maa- ja metsätalousministeriö voi antaa niistä tarkempia määräyksiä.

2 §

Asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, mitä on pidettävä tarpeettoman kivun ja tuskan tuottamisena eläimelle. Asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä myös eläimen lopettamisesta ja teurastamisesta. Asetuksella voidaan myös säätää, että maa- ja metsätalousministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä eläimen lopettamisesta ja teurastamisesta.

3 §

Luonnonvaraista nisäkstä tai lintua ei saa ottaa elätettäväksi, ellei kysymyksessä ole eläimen pyydystämisen eläintarhassa pidettäväksi, eläimen tarhaaminen riistanhoidollisessa tarkoituksessa, eläimelle tilapäisesti annettava sairaanhoito tai muu hyväksyttävä tilapäinen tarve taikka tieteellinen tutkimustyö.

8 §

Koiran korvien ja hännän ty pistäminen sekä muu yksinomaan eläimen ulkonäön muutta-

mista tarkoittava leikkaus on kielletty. Samoin on kielletty eläimen mykistämiseksi sen äänijänteiden katkaiseminen ja muu tätä tarkoittava toimenpide.

10 §

Ammattimaisesta tai muutoin laajassa mitassa tapahtuvasta koirien, kissojen ja muiden seura- tai harrastuseläinten kaupan pitämisestä, välittämisestä, vuokraamisesta ja kasvattamisesta sekä säilytettäväksi, hoidettavaksi, valmennettavaksi tai koulutettavaksi ottamisesta samoin kuin opetuksen antamisesta mainittujen eläinten käytössä ja käsittelyssä on ennen toiminnan aloittamista tehtävä ilmoitus lääninhallitukselle.

Asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, minkälaista toimintaa on pidettävä ammattimaisena tai muutoin laajassa mitassa tapahtuvana.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .

Seuraavat maa- ja metsätalousministeriön päätökset ovat edelleen voimassa, kunnes niistä toisin säädetään tai määrätään:

1) kanojen häkkihoidolle asetettavista eläinsuojeluvaatimuksista 18 päivänä lokakuuta 1979 annettu päätös (789/79) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen;

2) turkiseläintarhaukselle asetettavista eläinsuojeluvaatimuksista 2 päivänä syyskuuta 1985 annettu päätös (757/85) ja

3) porsaiden kerroskasvatuksesta 21 päivänä tammikuuta 1987 annettu päätös (31/87).

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöön panemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

Sen, joka lain voimaan tullessa harjoittaa 10 §:ssä tarkoitettua toimintaa, josta lain voi-

maan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaan ei ole tarvinnut tehdä ilmoitusta, tulee kuuden kuukauden kuluessa lain voimaantulosta tehdä toiminnasta ilmoitus lääninhallitukselle.

Helsingissä 19 päivänä lokakuuta 1990

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Maa- ja metsätalousministeri *Toivo T. Pohjala*

Laki eläinsuojelulain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 27 päivänä tammikuuta 1971 annetun eläinsuojelulain (91/71) 8 §:n 4 momentti,
muutetaan 1 §:n 2 momentti, 3 §:n 1 momentti, 8 §:n 3 momentti ja 10 §, sellaisina kuin niistä
 ovat 3 §:n 1 momentti ja 10 § 30 päivänä syyskuuta 1985 annetussa laissa (777/85), sekä
lisätään 2 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 §

Eläimen säilytyspaikan tulee olla riittävän tilava, suojaava, valoisa ja puhdas, sekä muutoinkin tarkoituksenmukainen. Eläimen on annettava kunnolla levätä.

Eläimen säilytyspaikan tulee olla riittävän tilava, suojaava, valoisa ja puhdas sekä muutoinkin tarkoituksenmukainen. Eläimen on annettava kunnolla levätä. *Asetuksella voidaan antaa tarkemmat säännökset eläimen säilytyspaikalle, hoidolle, ruokinnalle ja muulle pitämiselle asetettavista eläinsuojeluvaatimuksista. Asetuksella voidaan myös säätää, että maa- ja metsätalousministeriö voi antaa niistä tarkempia määräyksiä.*

2 §

Asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, mitä on pidettävä tarpeettoman kivun ja tuskan tuottamisena eläimelle. Asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä myös eläimen lopettamisesta ja teurastamisesta. Asetuksella voidaan myös säätää, että maa- ja metsätalousministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä eläimen lopettamisesta ja teurastamisesta.

3 §

Luonnonvaraista nisäkästä tai lintua ei saa ottaa elätettäväksi, ellei kysymyksessä ole eläimen pyydystäminen eläintarhassa pidettäväksi, eläimen tarhaaminen riistanhoidollisessa tai *turkistaloudellisessa* tarkoituksessa, eläimelle tilapäisesti annettava sairaanhoito tai muu hyväksyttävä tilapäinen tarve taikka tieteellinen tutkimustyö.

3 §

Luonnonvaraista nisäkästä tai lintua ei saa ottaa elätettäväksi, ellei kysymyksessä ole eläimen pyydystäminen eläintarhassa pidettäväksi, eläimen tarhaaminen riistanhoidollisessa tarkoituksessa, eläimelle tilapäisesti annettava sairaanhoito tai muu hyväksyttävä tilapäinen tarve taikka tieteellinen tutkimustyö.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

8 §

Koiran korvien tyvistäminen ja muu yksinomaan eläimen ulkonäön muuttamista tarkoittava leikkaus on kielletty. Samoin on kielletty eläimen mykistämiseksi sen äänijänteiden katkaiseminen ja muu tätä tarkoittava toimenpide.

Sen estämättä, mitä 1 ja 3 momentissa on sanottu, saadaan koiran häntää tyvistää. Mikäli koira on yhdeksää vuorokautta nuorempi, saa tämän leikkauksen suorittaa muukin kuin eläinlääkäri.

10 §

Ammattimaisesta koirien, kissojen ja muiden seura- tai harrastuseläinten kaupan pitämisestä, välittämisestä, vuokraamisesta ja kasvatamisesta sekä säilytettäväksi, hoidettavaksi, valmennettavaksi tai koulutettavaksi ottamisesta samoin kuin opetuksen antamisesta mainittujen eläinten käytössä ja käsittelyssä on ennen toiminnan aloittamista tehtävä ilmoitus lääninhallitukselle.

10 §

Ammattimaisesta tai muutoin laajassa mitassa tapahtuvasta koirien, kissojen ja muiden seura- tai harrastuseläinten kaupan pitämisestä, välittämisestä, vuokraamisesta ja kasvattamisesta sekä säilytettäväksi, hoidettavaksi, valmennettavaksi tai koulutettavaksi ottamisesta samoin kuin opetuksen antamisesta mainittujen eläinten käytössä ja käsittelyssä on ennen toiminnan aloittamista tehtävä ilmoitus lääninhallitukselle.

Asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, minkälaista toimintaa on pidettävä ammattimaisena tai muutoin laajassa mitassa tapahtuvana.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Seuraavat maa- ja metsätalousministeriön päätökset ovat edelleen voimassa, kunnes niistä toisin säädetään tai määrätään:

1) kanojen häkkihoidolle asetettavista eläinsojeluvaatimuksista 18 päivänä lokakuuta 1979 annettu päätös (789/79) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen;

2) turkiseläintarhaukselle asetettavista eläinsojeluvaatimuksista 2 päivänä syyskuuta 1985 annettu päätös (757/85) ja

3) porsaiden kerroskasvatuksesta 21 päivänä tammikuuta 1987 annettu päätös (31/87).

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöön panemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Sen, joka lain voimaan tullessa harjoittaa 10 §:ssä tarkoitettua toimintaa, josta lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaan ei ole tarvinnut tehdä ilmoitusta, tulee kuuden kuukauden kuluessa lain voimaantulosta tehdä toiminnasta ilmoitus lääninhallitukselle.
